

P6_TA(2008)0123

Kultūras nozares Eiropā

Eiropas Parlamenta 2008. gada 10. aprīļa rezolūcija par kultūras nozarēm Eiropā (2007/2153(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 151. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (*UNESCO*) 2005. gada Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 13. un 14. novembra un 2007. gada 24. un 25. maija secinājumus, jo īpaši attiecībā uz kultūras un radošo nozaru ieguldījumu Lisabonas mērķu sasniegšanā, kā arī Padomes 2007. gada 16. novembra rezolūciju par Eiropas darba kārtību kultūrai,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/65/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos¹,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. maija Lēmumu 2006/515/EK, lai noslēgtu Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu²,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas darba kārtību kultūrai augošas globalizācijas apstākļos (COM(2007)0242), kā arī šim paziņojumam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2007)0570),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 4. septembra rezolūciju par kultūras nozarēm³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2004. gada 15. janvāra rezolūciju par Kopienas nostādņām attiecībā uz autortiesību un blakustiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. marta rezolūciju par Komisijas 2005. gada 18. oktobra Ieteikumu 2005/737/EK par likumīgu mūzikas tiešsaistes pakalpojumu autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārrobežu pārvaldījumu⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 7. jūnija rezolūciju par mākslinieku sociālo

¹ OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.

² OV L 201, 25.7.2006., 15. lpp.

³ OV C 76 E, 25.3.2004., 459. lpp.

⁴ OV C 92 E, 16.4.2004., 425. lpp.

⁵ OV C 301 E, 13.12.2007., 64. lpp.

statusu¹,

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6–0063/2008),
- A. tā kā jaunākie zinātniskie pētījumi, jo īpaši pēc Komisijas uzdevuma īstenotais „*KEA European Affairs*” pētījums par kultūras ekonomiku Eiropā, liecina, ka kultūra vienlaikus ir gan sabiedriska prece, gan pašmērķis, kas sekmē indivīda un sabiedrības uzplaukumu un dod ieguldījumu ekonomiskajā izaugsmē, nodarbinātībā un sociālajā kohēzijā, kā arī reģionālajā un vietējā attīstībā;
- B. tā kā kultūras nozares nevarētu nedz pastāvēt, nedz stiprināt Eiropas kultūras un ekonomikas vērtību, ja radošās kopienas pārstāvji — kinorežisori, komponisti, autori, vizuālo mākslu pārstāvji un dizaineri — pastāvīgi neradītu jaunus resursus;
- C. tā kā kultūras nozares piešķir intelektuālajam darbam papildu ekonomisko vērtību un vienlaikus rada jaunas vērtības gan indivīdiem, gan visai sabiedrībai; tā kā kultūras nozares ietver gan tradicionālās nozares, piemēram, kino, mūziku un izdevējdarbību, gan arī plašsaziņas līdzekļus un radošā sektora (piemēram, mode, dizains), tūrisma, mākslas un informācijas nozares;
- D. tā kā atbilstoši *UNESCO* Konvencijā par kultūras izpausmju daudzveidību sniegtajai definīcijai kultūras nozares aptver visus sektorus, kas apvieno tādu preču un pakalpojumu radīšanu, ražošanu un tirdzniecību, kuru sevišķums skaidrojams ar to kultūras satura neaizskaramību; tā kā kultūras industrijas ražojumus parasti aizsargā ar intelektuālā īpašuma tiesībām;
- E. tā kā visām kultūras un radošajām nozarēm, tostarp mikrouzņēmumiem un MVU, kā arī atsevišķiem māksliniekiem, tomēr ir vajadzīga plašāka atzīšana, īpaša juridiskā statusa nodrošināšana un lielāks atbalsts, lai šīs nozares varētu pilnībā īstenot savu potenciālu un dot ieguldījumu Lisabonas mērķu sasniegšanā;
- F. tā kā kultūras nozares ražo un izplata daudzus un dažādus resursus, kuru uzdevums ir informēt, izglītēt un izklaidēt iedzīvotājus, un tā kā šīs nozares arvien vairāk balstās uz jaunām tehnoloģijām un jauniem digitāliem un audiovizuāliem formātiem, un šajā sakarībā dalībvalstīm un Eiropas Savienībai ir jāuzņemas veicinātāja un regulatora loma, lai garantētu, ka minēto kultūras resursu autori saņem taisnīgu un atbilstošu atlīdzību, ko panāk ar autortiesību un blakustiesību pienācīgu un efektīvu aizsardzību, tādējādi nodrošinot Eiropas kultūras nozaru ilgtspējīgumu;
- G. tā kā mūsdienu informācijas un ciparu tehnoloģiju sabiedrībā strauji veidojas jauni ražošanas, izplatīšanas un patēriņa veidi, radot jaunas kultūras preces un pakalpojumus, kuriem nepieciešama aizsardzība pret pirātismu un — vispārīgā skatījumā — piemēroti uzņēmējdarbības un ekonomiskie modeļi, lai nodrošinātu kultūras ražojumu pieejamību, atvērtību un daudzveidību, vienlaikus saglabājot šo produktu īpatnības, kas tos atšķir no parastiem komerciāliem ražojumiem, un paredzot visu veidu tiesību turētājiem taisnīgu

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0236.

atlīdzību par autortiesību aizsargātu kultūras resursu izmantošanu;

- H. tā kā kultūras precēm un pakalpojumiem piemīt īpatnības, kuras tos atšķir no citām precēm un pakalpojumiem un kuras nepieciešams ņemt vērā, izstrādājot un īstenojot Eiropas Savienības politikas;
- I. tā kā piemērota un efektīva autortiesību un blakustiesību aizsardzība ir būtisks līdzeklis, lai nodrošinātu, ka radošie darbinieki saistībā ar savu darbu komerciālu izmantošanu saņem taisnīgu atlīdzību par radošajiem pūliņiem, un tāpēc šāda aizsardzība ir nepārprotami nepieciešama kultūras nozaru turpmākai pastāvēšanai;
- J. tā kā kultūras nozares un radošā kopiena dod būtisku ieguldījumu, lai sekmētu kultūru daudzveidību, nodrošinātu patērētāju izvēles iespējas, vairotu uzņēmējdarbības dažādību, demokratizētu piekļuvi kultūrai, stiprinātu Eiropas identitāti un integrāciju un veicinātu starpkultūru dialogu;
- K. tā kā kultūras nozarēm ir svarīga loma vietējā un reģionālajā attīstībā un kohēzijā, jo tā piesaista tūrisma investīcijas, sekmē jaunu „vietēja rakstura” komerciālo ražojumu un pakalpojumu veidu attīstību un, radot jaunas darbavietas un ekonomiskās attīstības iespējas, novērš nomaļo vai mazāk attīstīto apvidu sociālo atstumtību;
- L. tā kā kultūras nozaru darbībā sevišķi būtiska loma ir autoriem, un tādēļ jānodrošina viņiem tādi ekonomiskie, tiesiskie un sociālie apstākļi, kas sekmētu viņu radošā potenciāla attīstību,
- M. tā kā, lai stiprinātu produktivitāti un jaunrades spējas kultūras jomā, ir nepieciešams veidot ciešu saikni starp kultūru, izglītību un apmācību;
- N. tā kā pieredze, kas gūta saistībā ar Eiropas kultūras galvaspilsētu pasākumiem, skaidri parāda, kāds ir kultūras ieguldījums pilsētu ekonomiskajā un sociālajā dzīvē un iedzīvotāju bagātināšanā;
- O. tā kā valsts atbalsta un citu subsīdiju paredzēšana radošajām nozarēm būtu jāuzskata par investīciju, nevis greznību, un tā kā šie atbalsta veidi jānovērtē atbilstoši ES konkurences noteikumiem, Amsterdamas līgumam pievienotajam Protokolam par sabiedrisko apraidi dalībvalstīs, EK līguma 151. pantam un *UNESCO* Konvencijai par kultūru daudzveidību;
- P. tā kā kultūras nozarē vajadzētu veicināt privātās un valsts investīcijas, kā arī mecenātismu;
- Q. tā kā koncentrācija kultūras nozaru jomās apdraud kultūras preču daudzveidību un šo preču piedāvājumu patērētājiem;
- R. tā kā radošās spējas ir viens no priekšnoteikumiem jauninājumu attīstībai Eiropā un tā kā Eiropas tehnoloģiju uzņēmumi gūtu labumu, strādājot simbiozē ar radošajiem darbiniekiem uzņēmumu grupās jeb klasteros;
- S. tā kā ir nepieciešams arī turpmāk atbalstīt mazos uzņēmumus un mikrouzņēmumus un sekmēt šo uzņēmumu iekļaušanos tīklos, kā arī atbalstīt šo uzņēmumu atsevišķos darbiniekus, kuri dod sevišķi lielu ieguldījumu tautsaimniecības bagātību radīšanā, un tā kā jāsniedz atbalsts radošajiem darbiniekiem, lai viņi izglītos par radošiem uzņēmējiem, un viņi jārosina nodrošināt sev iztiku ar radošo darbību;
- T. tā kā Eiropas radošās nozares sadrumstalotība, ko tikai daļēji var izskaidrot ar valodas un

nacionālās identitātes faktoriem, kā arī īstenu Eiropas mēroga kultūras nozaru trūkums var ierobežot Eiropas nozīmi pasaules kultūras dzīvē;

- U. tā kā kultūru daudzveidības un brīvas ideju aprites pamatā ir oriģinalitāte, identitāšu daudzveidība un vīriešu un sieviešu līdztiesība;
 - V. tā kā vīriešu un sieviešu līdztiesība ir viena no būtiskajām Eiropas Savienības pamatvērtībām, kura tiek nodota ar kultūras starpniecību, un tā kā šo vērtību nodošana veicina Eiropas integrāciju;
 - W. tā kā kultūras nozarēs vēl ne tuvu nav panākts dzimumu līdzsvars;
 - X. tā kā kultūras nozarē sievietes lielākoties ieņem atbildīgus amatus tikai mazos un vidējos uzņēmumos (MVU) vai pašu dibinātos uzņēmumos;
 - Y. tā kā kultūras nozares pamatjomās, proti, ar telekomunikācijām, internetu, plašsaziņas līdzekļiem, elektronisko tirdzniecību un programmatūrām saistītajās jomās, sieviešu īpatsvars ir ārkārtīgi zems (30 %), un tā kā tikai 20 % jauno uzņēmumu šajā jomā ir dibinājušas sievietes;
1. atzinīgi vērtē Padomes un Komisijas gatavību atzīt, ka kultūrai un radošajām spējām ir būtiska nozīme kā svarīgiem faktoriem, lai veicinātu Eiropas pilsonību, tuvinātu mākslu Eiropas iedzīvotājiem un sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus, piešķirot šīm jomām svarīgu nozīmi arī Eiropas projekta īstenošanā;
 2. uzsver, ka mūsdienu postindustriālās tautsaimniecības apstākļos Eiropas Savienības konkurētspēja jāstiprina arī ar kultūras un radošo nozaru palīdzību; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis par prioritāriem uzskatīt tādas politikas pasākumus, kas balstās ne vien uz jauninājumiem uzņēmējdarbībā, bet arī uz jauninājumiem ar kultūras jomu un jaunradi saistītās darbībās un uz tām balstītā ekonomikā;
 3. norāda, ka kultūras nozarēm ir galvenā loma, radot tādas pakalpojumus ar pievienoto vērtību, kas veido pamatu dinamiskai, uz zināšanām balstītai ekonomikai un tādēļ būtu uzskatāmi par svarīgu ieguldījumu Eiropas Savienības konkurētspējas veicināšanā;
 4. uzskata, ka kultūras nozarēm, kam Eiropas Savienībā ir nozīmīga vieta jaunu darbavietu radīšanā, īpaši nepieciešams izmantot radošo talantu potenciālu; mudina dalībvalstis rosināt jaunu, novatorisku mūžizglītības veidu ieviešanu, kuri veicinātu radošu talantu attīstību;
 5. aicina Padomi un Komisiju noskaidrot, kas veido Eiropas priekšstatu par kultūru, radošo darbību un inovāciju, un izstrādāt strukturētus politikas pasākumus, lai praktiski veicinātu Eiropas radošo nozaru attīstību, un iekļaut šos pasākumus īstenā Eiropas kultūras stratēģijā; uzskata, ka šajā nolūkā prioritāra nozīme piešķirama kultūras nozaru jomu un kultūras uzņēmumu apzināšanai;
 6. tāpēc aicina Komisiju nodrošināt sistemātisku statistikas apkopošanu šajā jomā, lai Eiropas Savienības un dalībvalstu rīcībā būtu viendabīgi un salīdzināmi statistikas dati, kuri nepieciešami, lai izstrādātu mērķtiecīgu un piemērotu kultūras un radošo nozaru veicināšanas politiku;

7. mudina dalībvalstis iekļaut uzņēmējdarbības prasmju apmācību vidējās un augstākās izglītības programmās, jo īpaši humanitāro zinātņu, mākslas un kultūras jomā;
8. aicina Komisiju un Kopējās ārpolitikas un drošības politikas Augsto pārstāvi vairāk un efektīvāk integrēt Eiropas kultūras aspektus un iesaistīt kultūras industriju un radošos darbiniekus gan Eiropas Savienības ārējās attiecībās, gan Eiropas kaimiņattiecību politikā, gan galvenajos forumos, kuri veltīti dialogam ar citiem pasaules reģioniem;
9. uzskata, ka kultūras nozaru uzplaukums lielā mērā ir atkarīgs no pārrobežu mobilitātes nodrošināšanas iespējām un ka šajā nolūkā nepieciešams risināt ar Eiropas apcietināšanas orderi saistītās problēmas un izstrādāt attiecīgus noteikumus, un vēlreiz atgādina par prasībām, kas šajā sakarībā izklāstītas iepriekš minētajā rezolūcijā par mākslinieku sociālo statusu;
10. atzinīgi vērtē ieceri par personu, preču un pakalpojumu mobilitātes veicināšanu radošajās nozarēs, ievērojot *UNESCO* Konvencijā par kultūru daudzveidību izklāstītos noteikumus un principus, un aicina Komisiju iesniegt Parlamentam Zaļo grāmatu par šo tematiku, atspoguļojot tajā radošo nozaru savdabīgo spēju vienlaikus būt gan kultūras, gan ekonomiskai vērtībai;
11. norāda, ka ir nepieciešams izstrādāt sociāli ekonomisko modeļus, ar ko paredzēt piemērotu drošības sistēmu radošiem uzņēmējiem, jo īpaši pašnodarbinātām personām, kuras darbojas kultūras un radošās tautsaimniecības jomās, kam līdz pat šai dienai raksturīgs augsts nepilnas slodzes nodarbinātības līmenis un nestabili darba apstākļi;
12. uzskata, ka labi organizētam autortiesību un blakustiesību pārrobežu kolektīvajam pārvaldījumam un uzņēmējdarbības modeļiem, kuros ievērotas visu tiesību turētāju tiesības, ir būtiska nozīme, lai optimāli izmantotu radošo potenciālu, nodrošinot pienācīgu atlīdzību visu veidu tiesību turētājiem;
13. atgādina Komisijai par iepriekš minēto 2007. gada 13. marta rezolūciju un pieprasa, lai Kopienas pieejā, pamatojoties uz līdztiesības principu, tiktu ņemtas vērā digitālā laikmeta īpatnības, Eiropas kultūru daudzveidības saglabāšanas nozīme, iesaistītās puses, kuru loma ir neliela, kā arī vietējais piedāvājums;
14. prasa Komisijai sistemātiski un iespējami drīz uzsākt EK līguma 151. panta 4. punkta pilnīgu piemērošanu, lai nodrošinātu, ka kultūra un kultūras nozare tiek ņemta vērā visās pārējās Kopienas politikas jomās, īpaši tajās, kas saistītas ar iekšējo tirgu, konkurenci, tirdzniecību, uzņēmumiem un pētniecību un attīstību, un labāk ņemt vērā kultūras nozares specifiku, gan īstenojot šīs politikas jomas, gan arī ārpolitikas jomā, slēdzot starptautiskus līgumus atbilstoši *UNESCO* Konvencijai par kultūru daudzveidību, kā arī darboties tālredzīgi un uzlabot starptautisko sadarbību;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis „atdzīvināt” *UNESCO* Konvenciju par kultūru daudzveidību un savos iekšpolitiskajos un ārpolitiskajos pasākumos pilnībā ievērot šajā konvencijā paustos principus;
16. aicina Komisiju izveidot struktūru, kuras mērķis būtu ciešāk koordinēt darbības un politiskos pasākumus, kuri skar kultūras jomu un radošās nozares, kā arī dibināt darba grupu kultūras un radošās ekonomikas jomā, lai dziļāk izpētītu kultūras un radošo nozaru devumu Eiropas Savienības jauninājumu jomā, ekonomikas izaugsmē un sociālajā attīstībā;

un sadarbībā ar Parlamentu ierosināt konkrētus ar Kopienas politikajām darbībām saistītus pasākumus;

17. ņemot vērā tehnoloģiju un tirgu straujo attīstību un nolūkā nodrošināt, ka kultūras nozares un radošie darbinieki gūst labumu no ciparu platformu izveides, mudina Komisiju pārdomāt kritisko intelektuālā īpašuma jautājumu no kultūras un ekonomikas viedokļa un aicināt visus šā sektora dalībniekus, jo īpaši telekomunikāciju operatorus un interneta pakalpojumu sniedzējus, kopīgi rast risinājumus, kas būtu taisnīgi gan lielām, gan mazām iesaistītajām pusēm, tiecoties panākt līdzsvaru starp iespējām piekļūt kultūras pasākumiem un resursiem un starp intelektuālā īpašuma aizsardzību, lai nodrošinātu gan taisnīgu un efektīvu atlīdzību visu veidu tiesību īpašniekiem, gan reālas izvēles iespējas patērētājiem, gan kultūru daudzveidību; šajā sakarībā vērš uzmanību uz to, ka tādu patērētāju kriminalizēšana, kuri netiecas gūt saimniecisku labumu, nav pareizā metode, lai apkarotu digitālo pirātismu;
18. aicina Komisiju veikt profilakses, izglītošanas un patērētāju izpratnes veicināšanas pasākumus, jo īpaši skolu jauniešiem, par vērtībām, kas piemīt intelektuālajam īpašumam un radošajām spējām kopumā, un rosināt patērētājus ievērot intelektuālā īpašuma tiesības;
19. aicina Komisiju īpaši atbalstīt centienus veidot jaunus digitālā laikmeta uzņēmējdarbības modeļus, kas ļautu patērētājam pilnībā izmantot jauno tehnoloģiju priekšrocības, vienlaikus saglabājot leģitīmās tiesības saņemt atlīdzību par mākslas un kultūras vērtību radīšanu;
20. aicina Komisiju atzīt, ka sakarā ar interneta ieviešanu ir pilnībā mainījušies tradicionālie kultūras produktu un pakalpojumu izmantošanas veidi un ka ir būtiski nodrošināt neierobežotu piekļuvi tiešsaistē esošajiem kultūras resursiem un daudzveidīgajām kultūras izpausmēm, nevadoties tikai pēc rūpnieciskiem un ekonomiskiem apsvērumiem un turklāt garantējot taisnīgu atlīdzību visu veidu tiesību turētājiem;
21. uzskata — lai sekmētu jaunradi un veicinātu kultūras resursu attīstību, ir būtiski nepieciešama intelektuālā īpašuma tiesību reforma; iesaka vadīties pēc Parīzes konvencijas principiem, lai panāktu taisnīgu interešu līdzsvaru starp kultūras radītājiem un patērētājiem;
22. aicina Komisiju un dalībvalstis paredzēt nepieciešamos resursus, lai nodrošinātu intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu un aizsardzību;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt, ka Internet tīkls ir plaša platforma kultūras izpausmēm, piekļuvei zināšanām un demokrātiskai līdzdalībai Eiropas radošajā darbībā un ka tas ar informācijas sabiedrības palīdzību apvieno paaudzes; aicina Komisiju un dalībvalstis nepieļaut tādu pasākumu pieņemšanu, kuri ir pretrunā ar pilsoniskajām brīvībām un cilvēktiesībām, kā arī proporcionalitātes, efektivitātes un preventīvu pasākumu principiem, piemēram, Internet piekļuves pārtraukšanu;
24. mudina, lai Komisija, cīnoties pret pirātismu, liek visām iesaistītajām pusēm, tostarp arī patērētājiem, izprast savu atbildību, kā arī īsteno izpratnes veicināšanas un izglītojošas kampaņas;
25. uzskata, ka kultūras un radošajām nozarēm, kā arī radošajām apvienībām noteikti vajadzīgs atbilstošs finansējums, un aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai ieteiktu jauktus finansējuma un finansiālās drošības veidus un veicinātu kultūras nozarēm un radošajām apvienībām labvēlīgu tiesisko regulējumu un nodokļu sistēmu, jo īpaši nodokļu atlaižu un samazinātu PVN likmju piemērošanu visiem kultūras

produktiem, tostarp tiešsaistē esošiem darbiem;

26. uzsver nozīmi, kāda attiecībā uz Eiropas radošajām nozarēm ir bezmaksas informācijas infrastruktūrām, piemēram, *World Wide Web*, kuru darbības pamatā ir atvērtas līdzdalības modeļi un atvērtie standarti, un aicina Komisiju nākt klajā ar stratēģiju, kuras mērķis būtu radīt atvērtākas un sadarbībspējīgākas infrastruktūras;
27. uzskata, ka ir nepieciešams, lai struktūrfondos, MVU domātās programmās un 7. pamatprogrammā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007.-2013. gads) būtu paredzēta īpaša vieta kultūras un radošo nozaru uzņēmumu, tostarp šajās jomās darbojošos mazo un vidējo uzņēmumu un individuālo mākslas uzņēmumu, attīstībai un pietiekamam finansējumam, un atkārtoti prasa, lai Komisija nākt klajā ar pētījumu par struktūrfondu un 7. pamatprogrammas finansējuma ietekmi kultūras un izglītības nozarēs;
28. atkārtoti uzsver Eiropas Investīciju bankas iniciatīvas „*Innovation 2010*” („*i2i*”) mērķu svarīgumu un prasa piešķirt šiem mērķiem prioritāru nozīmi; mudina Komisiju un dalībvalstis censties rast papildu iespējas, lai sniegtu finansiālu atbalstu mazo un vidējo uzņēmumu darbības uzsākšanai un izvēršanai kultūras un radošo nozaru jomās (piemēram, izmantojot 7. pamatprogrammu); rosina izmantot struktūrfondus, lai sniegtu atbalstu tautas mākslas un kultūras mantojuma sfērām, kā arī kultūras industrijai un novatoriskām nozarēm; aicina Komisiju pārtraudēt šīs darbības un palīdzēt paraugprakses izplatīšanā;
29. aicina Komisiju veicināt piekļuvi kultūras nozarēm saistībā ar tehniskās palīdzības programmām trešām valstīm, īpaši Ķīnai, Indijai un Latīņamerikas valstīm;
30. aicina Komisiju veicināt un atbalstīt partnerību veidošanu starp kultūras nozaru jomām un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju nozarēm, lai atbilstoši Lisabonas stratēģijai veicinātu sinerģiju starp radošo darbu un jauninājumu izstrādi;
31. aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot *MEDIA* programmai līdzīgu programmu, pabeigt iniciatīvas „Eiropas digitālā bibliotēka” īstenošanai nepieciešamās procedūras, motivēt un atbalstīt mūzikas nozari un teātru un izdevniecību darbību, lai veicinātu darbu izplatīšanu pārrobežu mērogā, un vispirms programmā „Kultūra” izveidot mehānismu, kas ļautu tām kultūras nozaru jomām, kuras nav saistītas ar audiovizuālo nozari, saņemt Kopienas finansējumu, lai tādējādi popularizētu grāmatas (cita starpā kopīgos stendos grāmatu izstādēs), mūziku un profesionālo izglītību;
32. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt finansiālo atbalstu tulkošanai, jo Eiropas kultūras programmām piešķirtie līdzekļi nav pietiekami, lai ļautu īstenot šo programmu mērķus;
33. uzskata, ka ir nepieciešams rosināt kultūras un radošās nozares, uzlabojot kvalifikācijas apguves, mācību prakses un apmācību sistēmas, šajā nolūkā īpaši tiecoties piedāvāt visos kultūras un mākslas izglītības līmeņos tādu izglītību, kas izglītojamās personas sagatavotu profesionālajai dzīvei, veicinot labāku sinerģiju starp attiecīgās nozares uzņēmumiem un mācību iestādēm un rosinot ciešāku saikni starp dalībvalstu mācību iestādēm un iestādēm, kuras jau darbojas šādā virzienā; uzskata, ka jāpanāk arī lielāks progress savstarpējā izglītības dokumentu atzišanās saistībā ar mākslas studijām;
34. uzsver, ka nepieciešams saglabāt dažām kultūras, radošo un amatniecības nozaru profesijām un prasmēm piemītošo īpatnību nepārtrauktību, izmantojot piemērotus mehānismus

zināšanu tālāknodešanai;

35. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt piemērotus pasākumus, lai uzlabotu tradicionālo prasmju statusu un līdz ar to Eiropas Savienībā rosinātu mobilitāti un veicinātu attiecīgajās nozarēs strādājošo personu nodarbinātības iespējas;
36. mudina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību sieviešu atalgojuma līmenim kultūras nozarē, lai nodrošinātu, ka atalgojuma sistēmās nav dzimumu diskriminācijas izpausmju;
37. uzsver kultūras nozaru svarīgo lomu ar dzimumu saistītu stereotipu izskaušanā, sieviešu un vīriešu līdztiesības veicināšanā un attieksmes mainīšanā; aicina dalībvalstis rosināt šo ideju popularizēšanu kultūras nozaru iniciatīvās;
38. aicina dalībvalstis un dalībvalstu pašvaldības nodrošināt labāku saziņu starp radošajām nozarēm un finansējuma sniedzējiem, attīstot uzņēmuma vadības konsultāciju, finanšu konsultāciju, informācijas un izglītības pakalpojumus, kas paredzēti mazajiem uzņēmumiem, uzņēmējiem un kultūras un radošo nozaru darbiniekiem;
39. norāda, cik svarīgi ir Direktīvas 2007/65/EK noteikumi, un aicina dalībvalstis nodrošināt tās savlaicīgu transponēšanu, kā arī aicina Komisiju informēt Parlamentu par minētās direktīvas īstenošanu;
40. uzsver, ka visaptveroši liela ātruma platjoslas sakari un jaunās bezvadu tehnoloģijas paver iespējas jaunu, inovatīvu kultūras pakalpojumu un kultūras resursu attīstīšanai un izplatīšanai visās 27 dalībvalstīs — gan lauku rajonos, gan pilsētās; turklāt aicina dalībvalstis piešķirt prioritāru nozīmi platjoslas tīklu attīstīšanai lauku rajonos un nomaļos apvidos, lai likvidētu digitālo plaisu; norāda, ka tehnoloģiskais progress paver patērētājiem iespējas ātrāk piekļūt kultūras resursiem;
41. atgādina Komisijai un dalībvalstīm par līdzšinējo nostāju, ko tās paudušas starptautiskajās tirdzniecības sarunās saistībā ar audiovizuālajiem pakalpojumiem, un aicina tās arī turpmāk PTO VVPT sarunās nedz izteikt priekšlikumus par audiovizuālo pakalpojumu liberalizāciju, nedz prasīt, lai tiktu piešķirta atļauja atkāpties no vislielākās labvēlības režīma piemērošanas šiem pakalpojumiem;
42. atzinīgi vērtē 2007. gadā izveidoto Eiropas ikgadējo kinobalvu („*Prix LUX*”), lai stiprinātu kultūras politiku, sekmētu kultūras un valodu daudzveidību, saglabātu kultūras tradīcijas un veicinātu kultūras apmaiņu; prasa saistībā ar šo balvu īpaši ņemt vērā sieviešu līdzdalību un radošo darbību, lai paustu atzinību par viņu ieguldījumu Eiropas kino tapšanā un attīstībā;
43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, *UNESCO* un Eiropas Padomei.